

to tudi razumeti: „ne bo dobila moža in natura, ampak bo odškodovana z dnarjem“ itd. J. Levičnik.

Iz Ljubljane. Iz Dunaja se je, kakor v poglavne mesta vsih dežel avstrijskega cesarstva, tudi v Ljubljano dalo na znanje, da bo strel topov Dunajčanom berž razglasil veselo dogodbo, da je presv. cesarica srečno porodila: sto strelev in eden bode znamenje, da se je rodil cesarič, dvajset in eden pa, da se je rodila cesaričnja. Ob enem bojo nésli telegrafi naznanilo to v vse dežele cesarstva, in tudi na ljubljanskem gradu bojo koj 101- ali 21krat ustrelili, če ne pride naznanilo ponoči; če pride ponoči, pa drugo jutro; če pride oznanilo pred 6. uro zvečer, bo še tisti večer, v stolni cerkvi se zahvalna pesem pela, sicer pa drugi dan ob 10. — Pretekli somenj sv. Pavla v Ljubljani je bil za kramarstvo slab; vendar se je še več ljudi snidilo, kakor smo mislili zavolj velicega snega; goveje živine je bilo dosti, okoli 100 je bilo pitanih volov, druge živine pa 350; srednja cena pitanega vola z 9 centi žive teže je bila 103 fl., družih goved s kakim 7 centi pa okoli 70 fl.; konj je bilo malo, še manj pa kupca; prešičev so prignali srednje število; tudi žita so pripeljali le srednjo mero, ki se je prodajalo po tisti ceni, ki jo je oznanil poslednji „oglasnik“; somenj pri sv. Jakobu ni bil veliko prida. Povedati moramo še h koncu eno „storico“, ki je že sicer stara resnica, pa še zmiraj neznana mnogim in žalostna za tistega, kteremu se primeri. Neki voznik iz K. je zamenjal svojega konja in še dodal 29 fl. za drugega, ki ga je neki konjsk barantač iz Št. v štali tiste gostivnice imel, kjer je bil kr—ski voznik tudi s svojim konjem. Konj Št—ca je vseč Kr—cu, in koj v štali skleneta kupčijo; se vé da mu je barantač „za vse tadle dober stal“ Čez kake pol ure pelje Kr—c primenjenega konja iz štale; komaj pa stori 20 stopinj, že začne hropeti, da so memogredoči postajali po cesti, — pa kaj če bi bil le hropil, revno kljuše se je na mestu zadušiti hotlo. Osleparjeni Kr. iše zdaj pravice, ki mu pred Bogom gré — pa kaj, ker je slepar deleč na Št. in ga vsak groš težko stane, goljufa po svetu lovit! Nikdar nikoli ne bo več kónj v štali kupoval brez natančnega ogleda in skušnje zunaj štale — pa prepozno je to zvedil!

Novičar iz raznih krajev.

Ta mesec se pričakuje razglas nove osnove ces. avstrijskega mornarstva; sliši se, da pri ti priliki bo mnogo vradnikov povikšanih v višjo službo. — C. k. naj višje armadno poveljstvo je v soglasji z ministerstvom notrajnih oprav sklenilo, da se učencem kmetijstva ne more dovoliti začasno oprosteno vojaštva, vendar se smejo, če so bili v vojašino (k soldatom) vzeti, za čas učenja odpustiti iz vojašine, ako se v šoli pridno obnašajo. — V več krajih Ogerskega, zlasti med gorjanci arvaske, lip-tavaške in trencinske županije, je huda lakota; revežem na pomoč priti se je od cesarja poslani general-adjutant baron Kellner 25. jan. podal v te kraje jim delit pomoči. — Od 1. sept. 1852 do konca dec. 1853 je bilo v našem cesarstvu v vsem skupaj natisnjenih 6924 novih knjig (buk-ke), nemških 2787, laških in romanskih 2723, slovanskih 659, ogerskih 428; namreč: v doljni Avstrii 1666, zgornji 49, na Laškem 1194, na Ogerskem, Horvaškem, Erdeljskem, Slavonskem 790, na Českem 723, na Marskem in v Šlezii 209, v Galicii 200, na Primorskem 148, na Tiroljskem 189, na Štajarskem 146, na Salzburškem 52, na Krajskem 44, v Dalmaciji 11, na Koroškem 9. — Posebno huda zima z mnogo snegom je objela letos veči del sveta, kakor se od vsih krajev sliši; 20 let se ne pomni takošna; tudi v Carigradu že mnogo let ni bilo toliko snega. Spet se je tedaj jolsvavski prerok zlo opekel. Njegovo „prerokovanje“ in pa „nemška edinost“ sta djansko ravno

narobe temu, kar sta v besedah pravila. — Novice iz Krima segajo do 19. t. m.; zmerznjene pota so zdaj dobre za prepe-ljevanje topov in drugega streliva. Ker Angležem in Francozom derv manjka, so odkrili nedavnej streho stare kersoneške cerkve in lesovje strešja kakor lesovje iz cerkve so porabili za kurjavo. — Važniše novice poslednjih dni pa so sledeče, ali so gotove, se še ne vé: Rusovska armada se nek spet pri Reni močno nabira, in Turki se bojé, da bi vdrugič ne planili čez Donavo. Omer-paša se je nek odpo-vedal svoji službi, ker se je Izmail-paša branil, v Rumelii pod njegovim poveljstvom biti. — Švajcarska vlada je dovolila, da smé skoz nje deželo 40.000 Francozov iz lyonskega taborišča marširati na bojišče. Avstrijska vlada je nek še posebno zavezo sklenila s francozko, po kateri ji bo ta poslala 100.000 vojakov na pomoč, ki se bojo ustavili na Českem. — Undanja novica, da bo pruska vlada postavila dve armadi zoper Francoze, eno zoper Au-strijo, ni res. — Princ Napoleon je prišel 26. p. m. zlo bolehen na Francozko nazaj. Slavni francozki general Pelisier, znan iz afrikanskih vojsk, je 24. p. m. iz Mar-seila odrinil v Krim, da bo poveljstvo prevzel čez en oddelk armade. — Iz Frankobroda je prinesel telegraf novico, da je vojna komisija zbora nemške zaveze 29. jan. potrebo izgovorila, da naj vsa zavezna armada za vojsko pripravljena bo. — Vsi angležki ministri so odstopili. Vzrok tega odstopa je bil predlog poslanca Roebucka: naj državni zbor sklene, da se mora oistro preiskati žalostni stan angležke armade v Krimu, in kdo je tega kriv. Državni zbor je s 305 glasovi zoper 148 poterdil ta predlog, ki zapopada ob enem grajo zoper ministre, in na to so vsi odstopili. Pred ko ne bo Palmerston zdaj minister vojaštva. — V vasi Magnacavallo na Laškem (Mantovi) se je strašna nesreča zgodila, ki nam spet pri-čuje, kako nevarno je živino dražiti in mučiti: neki poredni fantje so mesca septembra l. l. mačko tako pretepali, da so ji nogo zlomili; uboga žival vsa stepena se je splazila pod neki slop bližne cerkve in je tam obležala; primeri se pa, da fajmoštrov brat blizo memo tega slopa gré, kar skoči mačka vsa divja in nad-nj ga popade za roko. Berž gré pomoči iskat, zdravnik mu žgè rano, ki se je potem lepo zacelila. Mož je bil vesel, da je bila roka spet dobra. Al kaj se zgodí! — 5. dan t. m. ravno pri kosilu ga prime kerč po vsem životu in steklina ga napade: vsa pomoč je bila zastonj — zvezati so ga mogli, ker je strašno divjal — drugi dan je umerl.

Predpustna.

Poznal sem neko ženico,
Priletno černo predico;
Kdej rada možke je imela;
Zdej tak dekletam je pela:

„Ne bom moža si izbrala.
Se njega volji podala.
Priloviti so možaki,
Oj! pravi pustni bedaki!
Ponoči v vási rojijo,
Podnevi v kerčmi sedijo,
Juhejsa vino pijejo,
Doma pa žene tepejo,
Jim kmal napravijo dote,
Doma pa jokajo srote.
Lenobo pasti le znajo,

Žené za dékle imajo,
In drugih slabih lastnosti
Imajo več ko zadosti.
Je malo dobrih na zemlji,
Dékle! tud tacih ne jemlji,
Ker ko nevesto dobijo,
Se radi koj spremenijo.
Da clo do konca življenja
Zakonski križ ne odjenja.
Nikar žené ne bodite,
Dekleta mar ostanite!“
Dekleta so se smejale;
Tak med sabo so septale:
„Kar je Alenka nam pela,
Je pač s kodelje posnela!“

Pogovori vredništva.

Gosp. H. K. v. Z.: List 102 bote prejeli. Vaše jezikoslovne opombice so nam veledrage in večino njih tudi radi poterdimo. Vsega pa prehitro ne smemo, „chi va piano, va sano“; mnogo mnogo je že zboljšanega, mnogo pa še bo; hitrica bi več škodovala ko koristila. Priporočane knjige smo vse že priporočali v „Novicah“. Prosimo večkrat kaj.